

Christmas Møller: Nej, den letsindige Politik og Ansvar for den manglende Tillid maa Finansministeren og Regeringen virkelig søge hos sig selv som dem, der gaar til Valg paa een Politik og gennemfører en anden Politik efter Valget. (Afbrydelse). Nu er der et Medlem, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, der siger: Det har I gjort saa tit — men jeg troede jo ogsaa, at det ærede Socialdemokrati var bedre. (Afbrydelse: Hør!). Ja, efter det ærede Medlems Mening naturligvis. Nu siger de Hør, de siger altsaa, at de er bedre. Men vil de Herrer benægte, at de gik til Valg paa en Rentesænkning? Vil de benægte, at de gennemførte en Diskonto-forhøjelse? Vil den højtærede Finansminister benægte, at Salg af Obligationer er Rente-hævning? Skulde man saa ikke have Lov til at spørge: Hvornaar kommer saa Diskonto-forhøjelsen? Den højtærede Finansminister har ikke paa et eneste Omraade givet Besked. Det var saare karakteristisk, naar han sagde: Udsæt, udsæt, det faar jeg Lejlighed til at besvare senere. Det er hele Regeringens Politik i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Minister sagde, at det var godt, der ikke blev taget videre Hensyn til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser. Men sig mig: Er der blevet taget Hensyn til den højtærede Finansministers? Ministeren stod her i Fredags og bedyrede, at der kom ingen Kuponkat. Kurserne steg. De faldt lige saa meget i Gaar. Hvad er Grunden? Der kan være to, enten den, at man inden for det købende Publikum ingen Tillid har til den Erhvervspolitik, Regeringen er Talsmand for, eller den, at man i al Almindelighed nærer en dyb Mistillid til Regeringens Erklæringer. Hvad enten det nu er den ene eller den anden, kan jeg ikke se rettere, end at Regeringen selv gennem sine Mænds Udtalelser har skabt et saadant Grundlag, at det er fuldkommen berettiget, naar store Dele af den danske Befolkning nærer den dybeste Mistillid til, hvad Regeringen gør og siger.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det er muligt, at de Udtalelser, jeg fremsatte forleden Dag, gaaende ud paa, at der ikke her ved Fremsettelsen af Forslag til Dækningslove vilde komme noget Forslag om Kuponkat, ikke har virket tilstrækkeligt, fordi man fra forskellige Side, ikke

mindst fra Det konservative Folkepartis Side, søger at fremstille denne Regering som en Samling Mænd, paa hvilke man ikke kan tro det mindste, det er jo det, der ligger bag ved det, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger i Dag. Det ærede Medlem erkender, at han ikke havde noget Grundlag for Fremsettelse af Paastanden om Diskonto-forhøjelse den 16. Marts Kl. 4, men naar han fremsatte den, var det, fordi han mente, at han kunde tillade sig at sige, hvad som helst han vilde om denne Regering. Over for en saadan Politik er naturligvis alt haabløst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg synes, den højtærede Finansminister satte det meget skarpt op, naar han sagde, at der var ikke den Ting, jeg ikke kunde tro, den højtærede Minister kunde gøre. Jeg vil hellere bruge mit eget Ordvalg og sige: Der er ikke *meget*. Det er der nemlig ikke efter hele den Maade, hvor-paa Regeringen har ført sin Politik. Nuværende Nationalbankdirektør Bramsnæs fremsatte i 1931 som Udtryk for sin økonomiske Opfattelse følgende Udtalelse — jeg beder om Tilladelse til at citere 4 Linier:

„I Danmark bestemmes Renteniveauet praktisk talt af Obligationskurserne. Naar Obligationskurserne er høje, er Renten lav, og omvendt.“

Det er paa Grundlag heraf at jeg, naar Nationalbankdirektør Bramsnæs sælger ikke blot Nationalbankens egne Obligationer, men ogsaa Krisefondens, siger: Efter Bramsnæs's og Regeringens egen Mening tvinges Renten altsaa i Vejret. Paa det Grundlag er det berettiget, naar man siger, at denne Regering, der engang har været med til at sætte Diskontoen i Vejret, naturligvis maa gaa videre. At man venter med det til efter Valget, er jo ikke saa underligt efter de Erfaringer, man har fra Landstingsvalget.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem havde ingen Berettigelse til at underbygge sin Paastand om Diskonto-forhøjelse med en Henvisning til en Udtalelse i 1931; den kunde ikke have nogen Betydning i saa Henseende. Og hvad er der sket med Obligationskurserne i dette Aar? Der er sket dette, at Krisefonden har overdraget ca. 14 Mill. Kr. til Nationalbanken, og at Nationalbanken i Januar Maaned har solgt 8 Mill. Kr. af sin egen Beholdning, maaske nogle enkelte af de 14 Mill. Kr.,